

ABONAMENTELE

Pentru Sibiu:

1 lună 85 cr., 1/2 an 2 fl. 50 cr., 1/2 an 5 fl., 1 an 10 fl.

Pentru ducerea la casă cu 15 cr. pe lună mai mult.

Pentru monarhie:

1 lună 1 fl. 20 cr., 1/2 an 3 fl. 50 cr., 1/2 an 7 fl., 1 an 14 fl.

Pentru România și străinătate:

1/2 an 10 franci, 1/2 an 20 franci, 1 an 40 franci.

Abonamente se fac numai plătindu-se înainte.

TRIBUNA

Apare în fiecare zi de lucru

INSERTIUNILE

Un șir garmond prima-dată 7 cr., a doua-ora 6 cr. a treia-ora 5 cr.; și timbru de 30 cr.

Redacția și administrația: Strada Poplăci Nr. 15.

Telefon Nr. 14.

Se prenumără și la poste și la librării.

Epistole nefrancate se refușă. — Manuscripte nu se înapoiază. — Numeri singuratici à 5 cr. se vând la „Institutul Tipografic“.

Din giurul tronului.

Cele două cuvântări, rostite la opt Iunie în palatul regal din Buda, trebuie să atragă și atențiunea noastră. Dacă indiferent ni-a fost întreg mileniul, ca să-și depună omagiile lor. Pe noi Românii nu ne reprezintă de loc, sau foarte puțin acele corpuri; afară de prelați nu avem alți reprezentanți acolo, dar' chiar și prelați n'ar pute zice că ne reprezintă pe noi ca partid politic. Cu toate acestea cuvântările rostite din această ocaziune trebuie să le remarcăm. Deși foarte nebulose în întregul lor aflăm în aceste cuvântări declarațiuni, îndrumări, dorințe și alusiuni, cari ne surprind.

Vorbește de o parte presidentul camerei deputaților, un talent al Maghiarilor, un șef al sistemului sub ale cărui binecuvântări gemem de durere, un șovinist recunoscut de agresiv și în sus, și în jos. El vorbește într'un moment, care este culmea mileniului; vorbește sub impresiuni, cari într-o inimă maghiară pot să acumuleze entusiasm, mândrie națională și emoțiune. Și totuși cuvintele lui curg cumpătate, calm, rece, unii spun că a fost chiar plictisitor. Fără căldura sentimentului, fără imboldul impresiunilor momentane el discută lucruri imblătite și repește vorbe aproape banale. El nu spune ce are la inimă, ci par'că anume caută, ca ceea-ce spune nu cumva se atingă neplăcut; el se reține, își face oare-care silă, ba spune chiar lucruri, despre cari știm că-s contrare vederilor lui de până aci: el declară, că patriotismul, unitatea statului și a națiunii politice nu prind ca naționalitățile se dispară. Zice chiar că „precum unitatea națiunii politice este inviolabilă, tot așa inviolabilă este și egalitatea în drepturile individuale și politice fără deosebire de rasă și confesiune, așa este și participarea justă și egală a tuturor la beneficiile statului“.

Ca constatare aceste cuvinte sunt neadeverate, false, desmințite de

starea faptică a lucrurilor; ca principii însă, ele sunt corecte, și impun mari obligațiunile acelor, în numele cărora oratorul le rostește. Mai mult, în ele se cuprind o binemeritată dojană tocmai la adresa acelor, printre cari însuși oratorul e cel dintâiu: la adresa guvernanților de azi și de ieri-alaltăieri.

Maiestatea Sa confirmă principiul referitor la egalitatea naționalităților, și accentuează cevași mai hotărât, mai pozitiv îndreptățirea lor în stat.

Pe când presidentul camerei vorbește de pierirea, dispariția naționalităților, M. Sa accentuează dezvoltarea lor. Primul zice: nu trebuie să piară; al doilea zice: nu numai ca să nu piară, dar' trebuie chiar să se desvolte.

Cum se raportează cele două vorbiri în punctul referitor la naționalități, așa se raportează una către alta prin tot cuprinsul lor. Szilágyi își face oare-care silă, își impune oare-care rezervă, face pași îndreț; Maiestatea Sa trece peste alusiunile lui mai cutezate, pune în loc principii în cânta deosebire, ba face și unii pași, timizi ce e drept, înainte. Unul dă puțin înapoi, celalalt dă puțin înainte; ambii vorbesc meșterșugit, în frase condiționate, grele și capabile de mai multe interpretări. Am văzut deja cum zările maghiare interpretează cele mai interesante pasaje în mod diferit, cu totul opus unul altuia. Între aceste pasaje sunt cele despre naționalități. Constatăm cu oare-care mulțumire, că s'a recunoscut existența naționalităților, s'a dovedit încă odată, că totuși chestiunea naționalităților este chestiune de viață pentru Ungaria.

Întrebarea e acum, cu ce gând s'a spus, ce s'a spus? Oare numai pentru ochii lumii, oare numai pentru ca să creadă lumea, că în Ungaria toate sunt în ordine, chiar și chestiunea naționalităților? — Atunci, pagubă de vorbă.

Au doară s'au spus cu toată serioșitatea, ca măcar în acest moment solemn și mare pentru țeara oficioasă, adevărul să fie recunoscut, și luat în programul celor mai urgente acțiuni? Noi numai în înțelesul acesta putem ascrie oare-care importanță cuvintelor rostite. Că într'adevăr în acest înțeles s'au spus, vom vedea în proximal viitor. Dorințele Regelui trebuie să fie pentru ministrii și poruncă; cuvintele Lui trebuie să fie pentru ei călăuză și program. Pentru că M. Sa, dacă într'adevăr dorește dezvoltarea naționalităților, poate să-și realizeze această justă dorință, care este dorința alor milioane de supuși loiali și credincioși.

Asta vom vedea-o cât de curând.

Dacă e că patriotismul, așa cum se înțelege astăzi nu pretinde ca naționalitățile se piară, apoi se va dovedi dacă cerurile guvernamentale sunt patriotice ori ba. Până astăzi așa am observat, că patriotismul, așa cum s'a profestat de sus, dela guvern, ținea la pierirea noastră.

Legea de naționalități, făcută anume pentru a ne asigura existența și dezvoltarea, astăzi e nu numai complet desconsiderată, ignorată și călcată în picioare, ci — ce n'am fi crezut nici-când, — această lege este invocată ca motiv pentru sentința de moarte națională, ce ni-s'a dictat prin interdicerea a ori-ce organizație pe basă națională.

Oprirea conferenței naționale, convocată pe 15 Maiu, și mai ales motivarea acestei revoltătoare volnicii, precum și toate sofistiările, cu cari a debitat d.n. acea ocaziune presa oficioasă, dau o faptică desmințire declarațiunilor făcute în giurul Tronului; ele tocmai cu provocarea la unitatea națiunii politice decretaază ștergerea, și în consecuență, dacă ar pute, nimicirea naționalităților.

Stăm deci față în față cu două curente deosebite; unul din giurul Tronului, celalalt din giurul fotoliului de ministru. Unul ne permite să trăim și noi, și să ne dezvoltăm chiar; celalalt în numele unității națiunii politice ne șterge din cartea vieții naționale.

Las'că viața popoarelor nu atîrnă dela atari decretate; las' că nici viața noastră nu atîrnă dela voința sau nevoia acestor curente; las' că existența unui popor nu se discută, ci se afirmă, — noi totuși așteptăm cu încredere să vedem, care curent va învinge, care curent este hotărât, cel din giurul Tronului, ori cel din giurul fotoliului?

Interpretarea salutului millenar.

„Magyarország“ se ocupă în primul de ieri cu vorbirea din 8 Iunie și le interpretează astfel: Bazele politice noastre erezite din trecut și susținute pentru viitor le marchează Szilágyi în felul acela, că unitatea de tendențe dintre Rege și națiune aduce cu sine unitatea statului maghiar, independența sa constituțională, precum și individualitatea indivisibilă a națiunii maghiare din punctul de vedere al dreptului public.

Valoarea acestei însemnate tесе acade mult, dacă cetim și răspunsul Regelui cu privire la ea, care a încunghiat cu îngrijire a accentua independența constituțională și care cu motive ce nu pot fi fals interpretate nu

recunoaște altă concepție de drept public și nici nu voeste să primească altă formă decât cea stabilită la anul 1867. Punând amîndouă vorbirea, ce se întregesc, față în față reese, că pe când Szilágyi vorbește cu îngrijire despre chestiunile comune de drept public, în aceeași vreme dispoziția festivă regresează în cercul strîmt al concepțiunii de partid și faptul existenței de o mie de ani a statului se reduce la o simplă autonomie teritorială“.

Voci străine despre Maghiari.

— Apropo de milleniu. —

În decursul mileniului și apropo de aceste sărbări s'au exprimat în presa străină atâtea păreri despre Maghiari, încât la timpul seu ni-a fost imposibil a le culege toate. De aceea însă nu le putem lăsa să piară fără urmă, mai ales că unele sînt prea interesante și vrednice a fi reproduse și acum mai târziu. Eată unele:

„Frankfurter Zeitung“ (1 Maiu) după ce laudă pe Unguri că prin multe nenorociri au ajuns să-și serbezemilennul, continuă astfel:

„Unde e multă lumină, acolo nici umbra nu poate lipsi. Ungaria își serbează existența millenară într-o epocă de bunăstare economică și de putere politică, cum n'a mai văzut statul ungar. Dar' există deja semne, că era nouă a adus cu sine și nouă probleme mai grele. În punctul de vedere economic Ungaria e într-o stare de tranziție, care cuprinde în sine oare-cari primejdii. Țeara trece dela economia naturală la economia de bani, la agricultură se adaugă industria și vechea constituție a țării s'a dovedit ca nefindestulitoare. Va trebui să supoarte crise mari până se va face tranziția aceasta. În punctul de vedere politic constituția aristocratică s'a învechit; democrația își pretinde serios drepturile sale. Mai departe se mișcă naționalitățile; ele nu vor să se mai lase a fi conduse, a fi stăpânite. Adevărat, că Ungaria are o lege de naționalități, dar' lipsește încă foarte mult spiritul justiției în tractarea cauzelor naționalităților, precum lipsește și conștiința, că există ceva mai presus de interesele naționale: interesele omenirii și ale umanității. În sfîrșit forma dualistică actuală a monarchiei habzburgice nu e cea definitivă. Ungaria alcătuiește acum o parte a monarchiei și dominează indirect și jumătatea cealaltă, care în desbinările sale e incapace. Prin aceasta Ungaria a primit o înfrîngere hotărâtă asupra politicii externe a întregii monarhii și astfel și asupra politicii europene. Se pricepe deci, că Ungurii vor să susțină dualismul, căruia au a-i muțumit totul; aceasta

însă nu poate delătura faptul, că acest dualism e bolnav și decăzut pieirii. S'a dovedit deja, că esențiala sa presupunere, anume ca Germanii se domnească în partea occidentală a monarchiei, întocmai ca și Maghiarii în cea orientală, nu se poate susține și realiza, și deja un sănătos curent federalistic adie prin Austria, care curent nu va înceta, până-ce el nu va primi o formă coreșpunătoare.

„Acest curent federalistic cu greu se va opri lângă Leitha, și atunci vor veni timpuri critice pentru Ungaria, atunci se va dovedi dacă oare geniul maghiar de stat harnic va fi el și pentru problemele politice moderne“.

„Schlesische Zeitung“ din Breslau publică în numărul seu dela 19 Maiu un articol important datat din Budapesta. Extragem din el partea primă:

„Marile așteptări, pe cari cerurile conducătoare de aici le-au pus în milleniu, amenință din ce în ce mai mult a se realiza tocmai invers.

„Sărbările millenare erau menite să fie o imposantă manifestare a ideii de stat maghiar, a statului unitar maghiar. Se spera a pute dovedi Europei, că Maghiarii au preponderanța putere nu numai a Ungariei, ci și a monarchiei întregi. Mândria națională a Maghiarilor era măgulită de ideea, că nu numai poporațiunea Ungariei, ci și cea a Austriei, precum și numeroșii reprezentanți ai străinătății, mai ales ai Germaniei vor participa la milleniu. Din toate aceste așteptări și visuri, nu s'a împlinit până acum mai nimic. (E adevărat și astăzi! Red. „Trib.“)

Popoarele nemaghiare ale Ungariei stau față de milleniu parte indiferente parte hotărât ostile. *Politica brutală față de naționalități urmărită de aproape 30 de ani, se resbună acum, și în Pesta are omul ocazie de a recunoaște, că poporul maghiar pe ungușor succeselor sale politice însemnate și netăgăduite e mult prea slab pentru a stăpîni țeara altcuim, decât cu cele mai îngrijitoare mijloace de forță brutale.*

Amalgamisarea jidovimii cu maghiarimea și poziția influentă, pe care și-a câștigat jidovimea în urma domniei de 30 de ani a liberalismului și în urma puținii capacități economice a rasei maghiare, fac ca guvernul și creațiunile sale să fie nesimpatice nu numai înaintea celorlalte națiuni, ci și unei mari părți a poporațiunii adevărate maghiare. Opiniunea cultivată mai ales de presa jidovească din capitală, ca-și-când mișcarea antisemită n'ar pute prinde rădăcini în Ungaria, e o greșeală, care în sfîrșit poate deveni fatală tocmai pentru clica dominantă.

Astăzi nu mai e decât o chestiune de timp, ca antisemitismul latent din Ungaria să

„FOIȚA TRIBUNEI“.

Din grația regelui.

Novelă istorică din timpul domniei regelui

August cel-lare.

De

Adolf Lippold.

(Urmare.)

Înaintea oficerului stăteau acum stăpâna și servitoarea; prima o blondină, înaltă, superbă cam de 19 ani; cea din urmă o fată veselă, dar' energetică, cam în aceeași etate, care la vederea oficerului se puse înaintea stăpânei sale ca și pentru a o apăra.

„Domnișoară“, zise oficerul, „iertăți unui urmărit, care a îndrăznit a intra în odaia d-voastră spre a pute scăpa de următori. Mă numesc d'Eude; din cauza unui duel fui amenințat a fi arestat, fugii, însă urmăritorii mei urmau pas de pas, așa că fui nevoit a intra în această odaie fără a mă fi gândit; alerg deci a părăsi această casă și a mă preda de bunăvoie prizonier!“

Făcu o mișcare de reverență înaintea damei și se pregătia să plece.

„Stai domnul meu!“ îi porunci acum doamna cea tină — „sunteți dar' d-voastră urmăritul patrului, care se certară cu portierul nostru. Dar' nu știu cum îmi pare“,

adaugă dinsa cu o voce tremurătoare, oare să nu ne fi cunoscut mai de aproape, domnule căpitan d'Eude?“

Oficerul rămase acum mirat, privi cu atențiune pe frumoasa fată, care stătea înaintea lui, dar' înzădar, nu-și pută aduce aminte.

A uitat oare Kurt d'Eude pe mica sa vecină din Colonia lângă Meissen, pe prietena sa din copilărie, care cu picioarele ei s'abe și clătîndu-se îl urma la urcarea munților?

„Cum?“ zise Kurt iritat, înaintînd un pas către doamnă, „nu — e imposibil — și cu toate acestea —“

„O, sînt într'adevăr!“ zise dinsa rîzînd din inimă și îi întinse mîinile. „Thekla d'Uechtritz stă înaintea d-voastră, că doar' m'oi fi schimbat atât de mult. Sînt deja aproape 10 ani dela ultima noastră întrevedere.

Kurt privi înfrîcîrât pe amica sa din copilărie, care se făcuse atât de frumoasă; privirile lui se adănciră în ochii ei lucitori și n'ar fi fost femeie dacă n'ar fi cetit în ai lui o admirațiune ferbinte și o iritare veselă.

„Thekla!“

„Kurt!“

Aceste puține cuvinte erau de ajuns a demonstra, că prietenia lor din copilărie își mai susținea și acum dreptul și că un simțămînt mai adînc și mai sfînt se înrădăcinase în inimile amîndurora.

Deși buzele nu găsiră deocamdată vorbe pentru aceasta, ochii însă vorbeau pentru tineri o limbă mult mai înțeleasă.

Servitoarea voi să se depărteze, însă stăpâna ei îi porunci să rămână, căci era necesitate a se lua măsuri pentru siguranța lui d'Eude.

Ideea dată de către servitoare și care consta în aceea, că căpitanul să se mute în odaia servitoarei, până se va prezenta ocazie de fugă sau vre-o schimbare în situația căpitanului, fu acceptată cu bucurie.

Eude află că se afla acum în palatul contesei de Cosel, a tot puternicei prietene a regelui August și că prietena sa din copilărie ocupa aci rangul unei dame de onoare.

Un moment favorabil fu întrebuințat pentru mutarea căpitanului în noua sa locuință, care se afla pe partea cealaltă a vestibulului și el căpătă asigurarea Theklei, că va face tot posibilul a dobîndi prin stăpâna ei grațiarea regelui.

În seara zilei a treia după cele istorisite mai sus, Georg, credinciosul servitor al lui Eude, pășia, învîlit în manta sa și cu sabia atîrnată, prin străzile orașului, care erau pline de zăpadă.

Abia astăzi află el, dela locotenentul Eghyd, că se pusese sentinele ca să observe pe ori-și-cine care intră și ese din palatul contesei de Cosel; căci tot mai credeau că fugarul nu-și găsise aci numai o ascunzătoare momentană, dar' că se găsea și acum aci.

Georg se decise dar' a sonda nițel terenul și a fi în curat cu întărirea stăpânului seu.

Străzile erau în acele timpuri neluminate și numai la casele nobililor și ale celor

bogați se aflau atîrnate lămpi de oleiu, care se legănu de niște șirme care erau întinse peste stradă și care împrăștiu o lumină foarte slabă.

În Bruderstrasse, acolo unde se găsea locuința contesei de Cosel, se găseau două lămpi asemenea, una înaintea casei, cealaltă în dos și erau astfel arangiate încît poarta casei era în întunecimea cea mai mare.

Viforul făcea timpul și mai întunecos și Georg nu putu deci observa că o persoană învîlită deasemenea în o manta lungă, se apropia de aceeași înțătă înăd din colțul pieții. Georg se apropie de casă și se puse în mijlocul străzii ca să se poată uita la odăile luminate ale etajului prim și ale celui al doilea, căci cele din parter erau zăvorite cu obloane, când deodată simți o lovitură grea pe spate, încît se întoarse.

„Ce stai aci, gură cască?“ îi zise noul venit.

„Oho!“ zise bravul Georg, „în asemenea mod se iscodesc țerani, dar' nu un soldat bătrîn; vă sfătuesc a fi nițel mai politicoși, căci de altmintearea vorbim în alt mod!“ zîcînd aceasta își puse mîna pe sabie.

Celalalt deschise pentru un moment manta sa și Georg zări la lumina slabă un om înalt îmbrăcat în haine cavaleresti, ai căruia ochi înfocați îl priviau cu mîndrie.

„Mă cunoști?“ îl întrebă cavalerul.

Georg se cură din cap.

„Nu-mi pot aduce aminte“, răspunse el, „am făcut cunoștință cu mulți domni înalți

în războaiele noastre și văd că și d-voastră sunteți unul din aceia; vă rog dar' a nu fi atât de necipolit, ci cum se cade unui cavalier!“

Francheta soldatului pări a amusa pe celalalt, căci un suris se ivi pe buzele sale.

„Na — lasă că e bine — soldat bătrîn!“ zise el jovial, „dar' spune — ce cauți aici? — Observai casa, — poate că-ți pot fi folositor“.

„Hm! dacă aș pute să vă cred; — după vorbă sunteți un nobil saxon, dar' nicidecum un Gal sau vre-un Polon venetic. . .!“

„Vorbește! sînt un Saxon!“ îl întrepruse celalalt nerăbdător. „Sînt cunoscut în această casă, — poți să mi te încrezi fără frică; urmează-mi — se nu mai stăm afară pe acest timp urt!“

Vocea străinului era atât de poruncitoare și în același timp atât de confidentă, încît Georg îl urmă în gangul casei fără a se gândi a-i contrazice.

Cavalerul închise ușa cu îngrijire și urcă scara urmat de Georg.

Sus îi întîmpină un lacheu îmbrăcat bogat, făcînd o adîncă reverență.

Georg ținu pe cavalier de stăpînul casei și presupunea, că dacă stăpînul seu și-ar fi găsit scăparea în această casă, de sigur că trebuia să o știe și cavalerul.

(Va urma).

ese pe față în urma evenimentelor din Austria și se organizează politiceste masele populare în contra sistemului liberal. De fapt și partidul popular catolic întemeiat înainte cu un an, are a-și mulțimi succesele sale însemnate nu programului sau clerical, ci coloritului antisemitic, pe care-l ia, îndată ce vine în atingere cu poporul.

„La Verité” din Paris publică într-un număr mai nou, un articol „Apropos du Millénium”, pe care-l dăm în resumatul „Gazetei” din Brașov:

„Întâmplător, caritatea ne obligă a face puțină reclamă faimosului mileniu din Budapesta, care trece prea neabătut în seamă, și fără a ajunge la urechile opiniei, e înăbușit cu totul de stăruirea șosei de la Kremlin (sărbările încoronării țarului). Contra obiceiului său, presa franceză a neglijat de astădată de a crea, în profitul adversarului nostru încarnat, acel curent de simpatie neghioabă, care șerpuește atât de bine printre arborii bulevardului. Insuși „Figaro”, care nu lasă să treacă nici o ocaziune, de a se face agreeabil oportunistului internațional, se dispensează de a ne reaminti, că Maghiarii sunt cavalerii șarmanți, și că e dulce de a auzi pe frumoasele fete de pe insula Margareta, sau de pe pustă, strigând: „éljen!”

Cronica numitului ziar ne desfășură într-o măsură oarecare actualitatea, își ia sugerele sale din: Transvaal, din Cuba, din Turcia, se amusează de Jonathan, de John Bull, de împăratul Germaniei, de Crispi și de o mulțime de alți bărbați, de antisemitism și Lueger etc. Sarac mileniu! Pe el nu-l amintesc de loc.

Acest fenomen are mai multe explicații. El vine tocmai dela istețimea, cu care Maghiarii au început să se așeze și să forțeze de-a parea interesanți, intrând astfel în periodul dificil, unde impresarul e silit să ocupe el însuși fotoliurile sale. Meru celeași coruri, meru aceeași piesă, același inn la civilizațiune, asta nu e mijlocul pentru a avea zilnic aceeași spectatori. Tokaj-ul, Tiganii, progresul industrial! Foarte bine!

Dar oare nu e posibil a vedea aceste și într'altă parte, și încă mai bune? Aniversarea stabilimentului lui Árpád în câmpile Dunării, nu este în ochii Europei numai un eveniment de un interes local, este ceva mai rău, vreau să zic o solemnitate, de o specialitate bibliografică prafuită, care excepționând academia maghiară și savanții sei, entusiasmând vînzătorilor de cărți vechi, și nebunia arheologilor: nu e de loc în stare să facă să se pălpeze mai repede pulsul modern.

Că Ungarii descind cu respect și cu pompă în criptele familiei lor, unde găsesc în toate părțile cramele și osămintele acelor oameni fără merit, cari ca ilustri isbânditori răsună în aștiut numai se masacreze — decât aceasta nu există nimic mai just. Fiecare națiune își are criptele sale și le venerază cu pietate. Dar Maghiarii se nu pretind, ca se ne asociăm la pelerinajul patriotismului lor și se preamărim un popor barbar.

Dacă ei au clădit la marginea bulevardului Andráșy, un rotogol de 8 sute metri, sau au împodobit Dunărea cu cascade luminoase, se poate că raportorii și turiștii se zică, că lucrul acesta e frumos și interesant. Ideea națională maghiară încarnată în Árpád însă, nu o putem pricepe. Și în întreaga Europa cine mai știe, că cine a fost Árpád?

După aceasta spunând „La Verité”, că Maghiarii fac un reclame nebun pentru mileniu, amintesc un articol al ziarului „L'Indépendance Belge”, în care se atrage atențiunea publicului asupra sărbătorilor dela Budapesta și la care răspunsese d-nul Urechia în ziarul „L'Indépendance Roumaine”, pe care articol îl publică și „Verité”.

Goluchovski despre România.

Dăm la alt loc al nrului nostru de azi un extract din expozitul ministrului de externe, dezvoltat în ședința dela 9 Iunie a comisiei de bugetare a delegațiunii austriece.

Părțile privitoare la România, ca una din „vecinii nostri”, cum le zice ministrul statelor balcanice, le punem aici: Goluchovski zice, că nu poate să vorbească de România fără să scoată la iveală în deosebi purtare extrem de corectă a acestui regat. „Mulțumită cumințeniei și prudenței de om de stat a domnitorului său, precum și talentului cercurilor ei conducătoare România a ajuns un așa grad de maturitate politică, care face din țeara aceasta un factor important al grupării statelor europene.

„Măndra de origine sa latină, deja dela emanciparea sa a manifestat o înclinare pronunțată pentru cultura opusă și modul de a gândi apusean, prin ceea ce s'a ridicat la o așa înălțime, încât ar pute să o învâdese unele anumite țări.

„Raporturile noastre cu regatul român sunt din cele mai bune și im-

bucurătoare și sunt convins, că la ambele părți există aceeași năzuință, de a le imprima un caracter de durabilitate.”

„Keleti Értésítő” scrie, că scopul petrecerii de acum a dlui Dr. Lucaci în București este să restituie earși Liga în serviciul partidului liberal. „Năzuința sa însă — zice ziarul maghiar — e cu totul zădărnicită, pentru-că față de Lucaci a încetat ori ce încredere”. — Ne place a crede, că informația ziarului maghiar nu e adevărată.

Dela Ligă. Cei patru domni din fostul comitet au comunicat din nou actualului comitet, că refuză a-i da casa și registrele, nerecunoscându-i legalitatea alegerii.

Membrii actualului comitet au subscris 3000 de lei din mijloacele lor pentru a întâmpina cheltuielile curente recurate de acțiunea ce trebuie începută din nou. În același timp ei au hotărât să organizeze o mare sărbătoare populară.

Vechiul comitet s'a adresat secțiunii din Ploiești, cerându-i a nu se pune în comunicație cu noul comitet. Răspunsul ce s'a dat cu unanimitate a fost, că secțiunea din Ploiești nu recunoaște vechiul comitet, ci comitetul cel nou, a cărui alegere o consideră de legală și bine făcută.

Meetingul din Viena. La 9 Iunie s'a ținut de fapt adunarea, anunțată și de noi, a partidului social-creștin din Viena. Corespondentul nostru ne va da de sigur un detaliat raport despre această importantă adunare, de aceea aici nu amintim, decât, că au vorbit: deputatul Pattai, Monsignor Scheicher, Dr. N. D. cav. de Preda și apoi Lueger, strășnic, ca totdeauna. La adunare au sosit vro 60 de telegrame de felicitare dela Români.

Zările maghiare, firește, sânt earși furioase.

Delegațiunile.

Politica externă a monarhiei.

Marți, 9 Iunie, comisiunea bugetară a delegațiunii austriece a inaugurat lucrările acesteia. În ședința aceasta ministrul de externe, contele Goluchovski, a făcut așa zisul „exposé” despre evenimentele din afară și ținuta politicii monarhiei față cu ele.

Exposéul dlui Goluchovski se deosebește în formă, printre-un stil, poate și ton mai clar, mai viu, decât sub predecesorul său; i-ai zice aproape că este „mai sincer”, ba oamenii, de prinși a face glume, sârate ori nesărate, despre tot și toate l-ar caracteriza și cu vorburi „vorbăreț”...

Dar, aici nu e loc să-i facem aprecieri; mai bine să-l auzim ce expune ministrul.

„Dela cea din urmă întrunire a delegațiunilor, începe ministrul, — mai ales două chestiuni au atras asupra lor luarea aminte a diplomației europene, anume: stările de pe Balcani, pricinuite prin turburările din Macedonia și evenimentele din Asia-mică, care nici ele nu dau mai puțin de gândit.”

Ministrul desvoaltă în liniamente mari cele întemplete în aceste două țări, și ajungând a vorbi despre reforme de introdus în ele, frasa cuvântării, stilul și tonul, devine tocmai de așa colorit cum le-am caracterizat mai sus.

„Da, mă rog, reforme” (ministrul apasă) este o vorbă frumoasă și mare, dar nu ajunge să le fixezi numai pe hârtie. Trebuie să dispună cineva de organele, cari se pot îngrui de înțeparea lor, și de acestea lipsesc în Turcia, durere, într-o mare măsură.

„Care au fost urmările intervențiunii celor trei puteri, care au pășit în chestiunea armenească? Reformele au fost înecuvîinate, au ramas însă literă moartă; chiar și simpla anunțare despre ele a deslănțuit fanatismul musulman prin ceea ce s'au produs, în ultima analiză, acele fapte grozave și scene înspăimântătoare, care, durere că trebuie să o spunem, vor forma o pată de rușine în istoria veacului XIX-lea. (Aprobări).

„Grija ce poartă Sultanul popoarelor sale n'a putut schimba lucrurile într-un nimic; cele mai bune intenții ale domnitorului s'au spart de împotrivirea neîngrădibilă a administrației turcești atât de tare corupte”. (Aici numai ne permitem a deschide această mică parantesă, întrebând: N'a vrut oare să facă ministrul prin cuvintele acestea aluziune asupra „intențiunilor domnitorului” și „administrației corupte” și ale unei alte țări foarte apropiate de locul, unde ministrul vorbea? Rd. Trib).

Contele apreciază apoi pericolele ce amenințau pacea Europei din stările acestea și urmează:

„Regretabilă a fost în măsură mare, nu e vorbă, situația Armenilor, dar în împre-

jurările date n'a rămas altceva de făcut, decât a alege din două rele cel care era mai mic. Din momentul acesta, adevărat, puterile se opinteau, a rămânea pe calea odată apucată și a se controla reciproc, pentru-că nici una dintre ele se nu devină necredincioasă principului unității de vederi și modului de procedare solidar într-o paguba tuturor celorlalți.”

Trecând la datoria Turciei ce s'are pentru a face posibilă menținerea statu-quo, ministrul înșiră următoarele puncte:

„Întâiu și întâiu trebuie să știe împedea măcelurile și grozăviile, să pună capăt silurii religioare și prigonirilor creștinilor, care se anunță, durere, și azi din diferitele ținuturi; ea trebuie să asigure ocrotirea necesară oamenilor, care vreau să se întoarcă la religia părinților lor, pentru a-i scuti de isbucnirile fanatismului musulman; scurt, ea va trebui să pună la cale, în interesul său propriu, atât în părțile asiatice, cât și europene ale imperiului, atari măsuri, cari pot justifica încrederea Europei în capacitatea ei de viață, căci altfel se va apropia tot mai mult spre pieire, de care nici prietenii ei cei buni — și din acestia facem de sigur și noi parte — nu vor fi în stare să scape”. (Mișcare în sală)...

Amintind în fugă și despre rășcoala din Creta, ministrul trece la expunerea raporturilor monarhiei cu statele străine.

(Va urma).

Metropolitul Ghenadie.

În România agitația din cauza caterisirii Metropolitului-Primat Ghenadie Petrescu continuă. Chipul, cum înaltul prelat a fost judecat, chipul, cum sentența sinodului a fost executată, fără sancțiunea Regelui, brutalitățile ce s'au săvârșit cu această ocaziune, au mahnit și revoltat pe toți.

Zările continuă a publica petiții adresate de doamnele din societatea bucureșteană Regelui pentru reînnoirea Metropolitului-Primat Ghenadie și apeluri către credincioși, să se pună într-o adevărată grevă față cu biserică, să nu mai asiste la nici o slujbă unde ar oficia, cei cari au dat în judecată și au osândit cu o patimă atât de băteitoare la ochi pe Metropolitul Ghenadie.

Chiar aceia, cariau fost dela început adversari ai Metropolitului și cari doriau darea lui în judecată, desaproba cu energie chipul, cum a procedat Sinodul și chipul brutal cum e executat sentența sa. Valerosul organ al partidului radical d. e., — „Ziua”, — care a dus campania cea mai fureșcă contra Metropolitului Ghenadie, desaproba cu energie procedarea guvernului la executarea sentenței și în ultimul său număr cere, ca Metropolitul să fie dat în judecată Curții de casație, — ceea ce de mult și din capul locului guvernul s'ar fi cuvenit să facă.

La Ploiești s'a ținut o întrunire publică, la care au luat cuvântul domni: G. Dobrescu, N. Flea, G. A. Scortescu, N. Căur-Aslan, Vintilă C. A. Rosetti și V. Cogălniceanu.

Moțiunea adoptată de adunare vestejește procedarea guvernului, care a călcat legile fundamentale ale statului și a nesocotit principiile partidului, pe care nu l'face într-un nimic răspunzător de aceste acte.

Cetățenii ploieșteni — după informațiunile „Epocii” — pregătesc o mare procesiune la mănăstirea Caldărușani, unde Metropolitul Ghenadie e deținut.

Se agită ideea, că la această procesiune să se alăture și mai mulți țărani.

O altă întrunire publică s'a ținut la Craiova sub prezidenția dlui Ștefan Rusănescu. Au luat cuvântul domni N. Economu, Varlam, Tache Polierat și Iliescu.

S'a votat o moțiune în care cetățenii protestează contra actului brutal și ilegal al guvernului, înfăptuind procedarea Sinodului, cer modificarea acestei instituțiuni prin introducerea preoților de mir și a laicilor și recunosc de cap al bisericii numai pe Metropolitul Ghenadie Petrescu.

Această moțiune se va aduce la cunoștința Regelui.

Tot la această întrunire s'a adresat Metropolitului Ghenadie următoarea telegramă:

„Credincioșii Olteniei adunăți azi în catedrala Craiovei, protestează contra ilegalităților comise față de I. P. S. V.; depun la picioarele I. P. S. V. omagiile lor de respect și pietate și vă consideră tot cap al bisericii autocefale române și păstor al turmei creștine drept-credincioasă.”

Di Lascăr Catargiu a ținut următoarea cuvântare relativ la această chestiune. Venind dela fostul prim-ministru și șeful autorizat al

partidului conservator, ea are o deosebită însemnată de acea o dăm în întregime:

„Purtarea guvernului în chestiunea Metropolitului-Primat a mahnit țeara întreagă.

„Eu, care de 50 de ani sânt în trebile publice, care am văzut zidirea României de astăzi, și am pus în temelile ei și munca mea, am avut nenorocirea să văd cu ochii cum s'a ridicat cu gendarmii, din palatul metropoliei șeful bisericii, nejudecat, și a cărui sentență de condamnare n'a fost întărită de capul statului.

„Sunt 30 de ani de când, ca locotenent domnesc, m'am aflat în fața unui Metropolit care, în vestimintele arhieriești, se pusesse în fruntea resvrătirii de uliță pentru a dărma unirea. Am știut să scap țeara fără să înscenez simulacre de judecare; am păzit cinstea bisericii; am scutit evlavia oamenilor și am sfătuit pe Regele Carol, atunci Domn, să facă act de milostivire iertându-l, pentru a nu semăna ura și rășbunarea în țeară.

„Astăzi însă, dacă Metropolitul ar fi fost vinovat, fie de trădare, fie de vre-un păcat greu, guvernul, dacă ar fi avut grije de vaza țerii și a bisericii, ar fi trebuit să nu stărnească scandal în inima credincioșilor, ci să arete dovezi ce ar fi avut în contra sa.

„Se vede însă, că guvernul n'are nici o dovadă. Ce a voit dînsul?... A voit să-l rășbune și să facă loc unui favorit. Pentru asta, a pus pe pritori să fie și judecatori; a judecat într-un cîas fără dovezi, fără cercetare, fără apărare, pe Metropolitul țerii; și apoi a executat hotărîrea fără decret regal care să fi deosebit pe Primat.

„Astfel guvernul a ingenunchiat statul înaintea Sinodului, a dispus de puterea executivă fără voina capului ei, în disprețul constituției, și coroana a fost despoiată de una din prerogativele ei.

„Față cu o așa putere a guvernului, care este o amenințare pentru toți, căci, dacă Metropolitul a putut să fie tratat astfel, nimeni nu mai este în siguranță, eu cred că și atitudinea țerii trebuie să se schimbe.

„Noi ne-am retras dela guvern ca să înlesnim liberălor puțința de a lucra și ei pentru binele patriei comune; și de când ne-am retras nu le-am pus nici o pedecă, chiar atunci când au desorganizat armata și au suprimat neatințarea magistraturii.

„Nu ne-am retras însă dela guvern ca să vedem desființându-se munca a două generațiuni-muncă din care s'a plămădit regatul Român.

„De aceea, de astăzi înainte sîntem siliți să luptăm pentru rășturnarea acestui guvern care, dacă ar mai dăinui la cărma statului, ar fi o primejdie pentru înisțea, siguranța și demnitatea țerii.”

Publicul se manifestă din ce în ce mai mult în favoarea Metropolitului Ghenadie și în contra celor ce au provocat scandalul nemai pomenit în biserica română.

Astfel, arhierul Melitie, oficiind la biserică Balaș publicul l'a desaprobat prin murmure. Același arhieru ducându-se apoi la cimiterul sfînta Vineri ca să officieze un parastas, în fața atitudinii ostile a publicului, a fost nevoit să plece repede, fără a pute ofi ia parastasul.

Episcopul Timuș a pășit-o și mai rău. Trecând pe calea Victoriei, a fost hăduit de public în fața palatului regal. Un domn a sărit în trăsura Episcopului și l'a scuipat de mai multe ori în obraz. Episcopul n'a zis nimic, ci numai și-a acoperit obrazul cu mîinile.

Eată în ce hal a ajuns prestigiul înalților prelați în România, în urma nenorocitului scandal provocat de guvern cu darea în judecată a Metropolitului Ghenadie!

Mănăstirea Caldărușani, unde Metropolitul Ghenadie e deținut, e păzită cu cordoane de călărași și gendarmi rurali, cari interzic publicului ori-ce comunicare cu înaltul prelat. Acesta e în realitate arestat.

Pe de altă parte „Epoca” ce ne sosește astăzi publică următoarea știre:

Vestea răspândită ieri în capitală, că Metropolitul-Primat ar fi ridicat dela mănăstirea Caldărușani și escortat nu se știe unde, până în acest moment nu s'a putut controla, de oare-ce mănăstirea este asediată de armată și nimeni nu este lăsat nici se futre, nici să ese de acolo.

Seria întrunirilor publice de protestare nu s'a încheiat. Sâmbătă se va ține o mare întrunire la Iași; Duminecă o altă întrunire la București.

Agitația crește neconținut. E de remarcă, că cei cari o fac sânt liberali, cari sau indignat de purtarea guvernului, în frunte cu d. N. Flea, fostul ministru de interne liberal.

Relativ la această atitudine a membrilor onesti ai partidului liberal, față de guvernul dlui Sturdza, cetim în „Ziua” următoarele rînduri:

„Guvernul a pierdut în zilele din urmă o mulțime de partisani.

„Printre acestia se află d-nii G. Mărzescu, M. Kornea, G. Peucescu, P. Grădișteanu, Colonel Obedeanu, V. Rosetti.

„Se spune că s'ar fi pronunțat contra guvernului și d-nii V. Lascăr, Em. Costinescu, Porumbaru etc.”

La rîndul lor, studenții universitari au lansat următorul manifest, provocând o întrunire publică în sala „Dacia”:

„Colegi! „În fata călcărilor aduse Constituției țerii,

„În fața nesocotirii legilor ce garantează siguranța și libertatea cetățenilor statului nostru — și mai presus de toate,

„În fața lovirii zdrobitoare ce se dă religiunii noastre creștine ortodoxe prin detronarea și alungarea I. P. S. S. Metropolitului-Primat Ghenadie Petrescu,

„Noi, studenți universitari, ni-a venit rîndul a protesta energic în contra loviturilor date în tot ce e mai sacru neamului românesc.

„De aceea vă rugăm cu insistență a vă întruni în număr cât de mare, Marți, 28 Maiu a. c., ora 8 și jumătate seara, în sala „Dacia”, pentru a ne face o datorie sfîntă către biserica creștină, consecuenți promisiunii date părinților noștri de a păstra limba și religia țerii.”

E vorba de convocarea corpurilor legiuitoare în sesiune extraordinară pe ziua de 15 Iulie, pentru a alege un nou Metropolit-Primat.

Concertul Reuniunii de muzică.

— Raport special. —

Sibiu, 17 Iunie n.

Sînt prea de tot alese și plăcute concertele dlui George Dima, eminentul nostru compozitor și dirigent musical, decât a mai aminti, fie și numai în treacăt, profunda bucurie stîrnită în sufletele noastre la vestea, că deși nici două luni n'au trecut dela ultimul concert al celei mai bune Reuniuni de muzică ale noastre, totuși neobositul ei conducător a pregătit deja un nou concert.

Mai ales faptul, că de astă-dată programul a fost în preponderanță românesc, conținând câteva dintre cele mai frumoase cîntece populare, de cari dispunem, — a ridicat mult nîmbul concertului.

Concertul s'a ținut ieri, în spașiosul pavilion din grădina „Hermann”. Fix la 7^{1/2} ore seara s'a și început executarea programului, un lucru acesta nu prea îndatinat la noi, deci cu atât mai frumos și mai caracteristic pentru deosebitul simț de exactitate al dlui Dima și al Reuniunii, conduse de d-sa. Sala era, ca totdeauna, când concertează iubitul nostru compozitor național, ticsită de lume aleasă, atât românească, cât și străină. Familiile distinse din Sibiu au participat în cea mai mare parte.

Cred de prisos a mai accentua, că toate punctele din program au fost din cale afară precis și cu succes executate, provocând în public nesfîrșite aplauze și aclamațiuni entusiaste la adresa dirigentului, a coristelor și a coriștilor.

Cele trei cîntări românești din punctul prim: „Sărmană frunză”, „Rămăi să-nătoasă” și „Hai în horă de-a juca”, toate trei de dl Dima, au fost cîntate cu atîta sentiment artistic, cu atîta nespuse dîușie și farmec, încât ai fi stat în ascultare ore întregi aprofundat într-o dulce uitare de tine...

Executarea acestor alese cîntece românești, cât și a celorlalte două „Cucule cu peană sură” și „Măndruiață de demult”... au arătat din nou în cea mai clară lumină marele talent artistic al dlui G. Dima și profunda domnie-sale pîtrundere în geniul musical al poporului nostru, așa încât cu drept cuvînt putem și cu această ocaziune accentua, că dl G. Dima este astăzi cel mai distins compozitor național român, atât dincoace cât și dincolo de Carpați.

Punctul al doilea „Phantasie Impromptu” pentru piano (cis-moll, de F. Chopin), executat de gentila și simpatica d-șoară Zina Moga, a reușit deasemenea pe deplin, dovedind frumos talent musical, multă precisiune și deosebit sentiment artistic.

Publicul aprefiind prețioasele aptitudini artistice ale d-șoarei Moga, a și răsplătit-o din priso; aplaudând-o frenetic și rechemând-o de mai multe ori pe scenă.

Cele două cîntări pentru cor de bărbați: „O noapte de Maiu” (cu solo de tenor, de F. Abt și „Serenaadă” (cu solo de bas), de T. de Flondor, încă n'au rămas mai pe jos în excitarea și perfecțiunea executării. Cei doi soliști: domnul V. Iopovici, talentatul tenorist și dl Dr. Stroeia, un basist de o remarcabilă forță, au fost la înălțime în rolurile lor, deasemenea și puternicul cor al bărbaților.

Punctul al patrulea (Două cântări pentru o voce de sopran cu acompaniament de piano, ș.a. „Credință în primăvară” de I. Schubert și „Canzonă” din opera: „Nunta lui Figaro”, de W. A. Mozart), a fost executat cu prețios talent și deosebită pricepere de dragălașa domnișoară: Tina Simionescu, acompaniată la piano de dl. Dima.

Domnișoara Tina Simionescu are o așezare de voce de sopran, de un timbru clar și argintiu, și cântă cu atâta farmec și duioșie, încât întreg publicul, fascinat de dulcea voce a sopranelor d-sale, a rămas uimit de admirație.

În sfârșit și ultimul punct (Cântecul toscanic pentru soli, cor mixt și acompaniament de piano, de R. Weinwurm) a succedat peste așteptare de bine. S-a distins în deosebi grațioasa domnișoară Lenița Cuntan, ca solistă de alt, dovind și domnia sa un remarcabil talent artistic. Vocea d-sale lină, distinctă și limpede ca cristalul, a stîrnit profundă plăcere și admirație în public. Aplauze și aclamațiuni furtive au izbucnit la sfârșitul cântării și în entuziasmul sau publicul rechemă pe gentila artistă de mai multe ori pe scenă. Deasemenea s-a distins și dl. V. Popovici, ca solist de tenor. Punctul cântat de domnișoara Lenița Cuntan și de dl. V. Popovici încă a satisfăcut deplin așteptările celor prezenți, câștigându-le meritați lauri de isbândă. Nu mai puțin a reușit și corul, care constă din admirabile voci, atât de bărbăți cât și de dame, ceea ce s-a dovedit neîndoios și la acest concert.

După concert s-a improvisat o mică petrecere la mese întinse, care a decurs destul de vial, deși nu atât de animat ca alte dăți... S-a ținut și un toast pentru d-soarele române din cor, din partea dlui Dr. P. Șpan.

Petrecerea s-a terminat către 12 ore din noapte, continuându-se, în cafenea, până dimineața...

Succes deci din toate punctele de vedere și remarcabil îndeosebi pentru coloritul său național-românesc, concertul de ieri al Reuniunii de muzică e un prețios mărgăritar mai mult în șirul numeroaselor ei concerte și un nou și meritat titlu de laudă și distincție la adresa excelenței ei dirigent. Zelul energic, desfășurat de dl. Dima într-o progresare cât mai perfectă a „Reuniunii de muzică”, pe care cu atâta conștiințioasă și capabilitate o conduce din isbândă în isbândă, și a răspândirii muzicii naționale românești în straturile inteligenței române, se adevărește și prin faptul, că deși numai ieri a concertat aici, totuși, deja Dumineca viitoare d-sa va merge și la Alba-Iulia, procurând prin concertul ce-l va da o nespășă bucurie Românilor de acolo.

Încheiând, și dorim cu această ocaziune, deplină și neîntrecută isbândă „Reuniunii de muzică” și dlui Dima în toate întreprinderile sale muzicale, cari sînt de un neprețuit folos atât pentru progresul nostru cultural, cât și pentru nobilitarea și înălțarea vieții noastre sociale!

A. Scianio.

REVISTA PRESEI.

„Gazeta Transilvaniei” (nr. 117) are un prim-articol intitulat „Total pentru parădă”. Nu se poate din destul mira, că în discursurile festive dela iubirea încoronării s-a făcut amintire și de naționalitate, pe când la deschiderea expoziției „millenare” un singur cuvânt nu s-a spus despre ele. Constată, că enunțările din discursul lui Szilágyi, privitoare la naționalitate, în sensul, că nici „statul și unitatea națiunii politice, nici patriotismul nu pretind nimicirea deosebitelor naționalități din Ungaria”, formează „curat numai o încercare de a seduce opinia lumii străine”, dar că puternicele manifestări de nemulțumire în contra Maghiarilor, atât din partea popoarelor nemaghiare din țeară, cât și din a străinătății sînt mult mai elocvente, decât a nu orienta exact lumea asupra stărilor dela noi.

Cuvintele Monarhului că: „țeara aceasta numai atunci a fost puternică și înfricoșătoare, când fiii sei, alipindu-se cu credință la domniitorul și legea lor, au trăit unii cu alții în concordie frățească”, conțin un mare adevăr, dar cei dela Budapesta nu le țineau. — În nr. 118 scrie un prim-articol intitulat „Ea rășă și cuvintele Monarhului”, comentând „interpretarea ce o dau foile ungurești cuvintelor Monarhului, roșite cu ocaziunea iubileului încoronării, pe care le caracterizează ca o „programă a politicii naționale și de naționalitate a statului maghiar”. Îndesosebi în giurul a două pasagi se învîrte discuția foilor maghiare, ș.a. „pasagiul, prin care s-a accentuat, că această țeară numai atunci a fost puternică și înfricoșătoare, când fiii sei, ținînd cu credință la Regele și legea lor, au trăit unii cu alții în concordie frățească”, și pasagiul în care s-au accentuat legăturile reciproce dintre Austria și Ungaria, pe a căror basă întregia monar-

chie, dar mai ales Ungaria a înflorit atât de îmbucurător, fără a periclită unitatea statului maghiar și a națiunii politice maghiare și dezvoltarea diferitelor naționalități.

Foile maghiare comentează cu multă predilecție aceste pasagi în interesul lor. Numai foaia catolică „Alkotmány” le comentează în sens cu totul contrar, găsind în cuvintele Monarhului o dojană la adresa regimului și a sistemului actual de guvernare.

Primul pasagi amintit „Alkotmány” îl consideră ca o condamnare a „politicii ateiste bisericești”, ear’ despre partea privitoare la naționalitate, susține, că divergează cu totul de părerea lui Tisza, Wekerle și Bánffy în chestia naționalităților. Și mai aspru critică numita foaie vorbirea lui Szilágyi, despre care zice, că, pe când până acum a fost un centralist întransigent, acum se lungește pe lângă naționalități.

„Scriind acestea”, zice „Gazeta” — organul catolic pare-că s’ar teme, nu cumva la viitoarele alegeri partida azi la putere se câștige prin astfel de „lingușiri” simpatia și sprigul naționalităților.

Despre interpretarea lui „Alkotmány” „Gazeta” scrie, că „nici aceasta nu o poate lua în serios”.

„Dacă tocmai e vorba de dojană, — încheie „Gazeta” — mai ușor ne vine a crede, că aceasta se referă chiar la poririile vite în sinul catolicilor. Cel puțin experiența din trecut nu lasă nici-decum a se admite, că cuvintele Monarhului ar pute adevărat alt sens, decât cel favorabil pentru guvern.”

„Dreptatea” (nr. 117) are un articol de fond, intitulat „Să sfîșesc”. Ansă la acest articol a dat faptul, descoperit de „P. L.”, că contele Apponyi a scris, în „Neue Zürcher Zeitung”, la rugarea unui inginer maghiar din Zürich, un articol despre pretenziunile naționalităților, în care se încearcă „a slăbi și a reduce la simple agitațiuni gravaminele tinerimii române din Zürich, publicate în contra milleniului și a maghiarismului”. „Dreptatea” citează câteva pasagi din acel articol, și amintește faptul caracteristic, că Apponyi „a rugat foarte pe compatriotul inginer, ca numele său să rămână anonim”. După acestea constată, că Apponyi a avut tot dreptul să rămână anonim, de oare-ce un om de omenie trebuie să se sfîșie a eși în public cu niște afirmări, despre a căror lipsă de adevăr el însuși e conștient și declară că nu poate crede, că un bărbat ca Apponyi ar risca o polemică în această privință.

Rămâne deci din totul numai atîta real, — încheie „Dreptatea” — că omnipotenții să sfîșie a pași sub firmele lor proprii în publicitate, nu cutează să combată adevărul, dar nici nu au curajul ca acasă, în statul lor, să păsească cu energie și cu bărbăție cuvenită spre îndreptarea răului. În această privință le lipsește chiar și voința sinceră.”

CRONICĂ

Sibiul, 11 Iunie n. 1896.

Programul concertului „Reuniunii române de muzică din Sibiul”, care se va da Duminecă în 2/4 Iunie în Alba-Iulia. 1. Trei cântări pentru cor mixt, de G. Dima: a) „Sărmană frunză”; b) „Rămăi sănătoasă”; c) „Hai în horă”. 2. Două cântări pentru cor de bărbăți: a) „O noapte de mai”, de F. Abt.; b) „Serenadă”, de T. de Flondor. 3. „Phantasie-Improptu” pentru piano, de F. Chopin. 4. Două cântece populare pentru cor mixt, de G. Dima: a) „Cucule cu penă sură”; b) „Mândrită de demut”. 5. Trei cântări pentru sopran cu acompaniament de piano, de G. Dima: a) „Sequidilla”; b) „O inimă tristă”; c) „Și tu măndro...”. 6. Cântec toscanic pentru soli, cor mixt și acompaniament de piano, de R. Weinwurm. 7. „Eată hora se pornește”, piesă de concert pentru cor mixt și piano, de G. Dima.

Pentru tricolorul național. Cu ocaziunea sărbătorilor millenare în Gherla, pe când elevilor dela gimnasiu li-se impunea să poarte cocarde ungurești, trei elevi dela preparandia românească de acolo „și-au pus la piept cocarde în tricolor românesc. Gendarmii văzîndu-i li-au provocat să le depună, dar, firește, ei au refuzat. Pentru această mare crimă, cei trei elevi: Valentin Câmpăan, Augustin Herman și N. Huzoni, au fost dați în judecată.

Jules Simon. La 9 Iunie a răposat în Paris unul dintre acei bărbăți mari și generoși ai Franței, care și pentru cauza poporului nostru aveau o mare simpatie. Jules Simon este printre aceia cari, și-a ridicat și el vocea în corul „Vocilor Latine”. Se cuvine deci să ne aducem și noi aminte de el. Jules Simon s-a născut la 31 Decembrie 1814 în Lorient. Deja în etate de 21 de ani a devenit profesor de filosofie în Paris. În 1848 a fost ales în constituanta, unde s-a alăturat la republicanii din centrul stîngi moderate. După lovitură de stat a lui Napoleon, 1851, a refuzat să facă jurământul de fidelitate, și din cauza aceasta a trebuit să părăsească catedra profesorală. Atunci a scris el lucrările de mare valoare „La liberté” și „La liberté de conscience”. În 1861 a fost ales membru în camera legislativă de către

departamentul 8 din Paris. În 1864 a scris opul „Lecole”, pledînd pentru instrucția populară obligatorie și gratuită. După căderea imperiului a devenit ministru de culte, ținînd acest post și sub presidenția lui Thiers. Nesatisfăcîndu-l coaliția monarchistă și partidele republicane, s-a retras dela guvern în 1873, luînd conducerea grupului republican moderat. În 1875 a devenit senator, și tot în același an a fost ales membru al Academiei-franceze. În 1876 a ajuns să fie ministru-președinte. În 1890 a reprezentat Franța la conferința internațională de apărare a muncitorilor în Berlin. Împăratul Wilhelm l-a primit atunci demonstrativ. A fost unul dintre caracterele cele mai curate și mai cinste și om, care a avut o mare înflurire asupra raporturilor politice și științifice ale Franței. Împăratul Germaniei a adresat președintelui Faure o telegramă de condolență foarte călduroasă din incidentul morții lui Jules Simon.

Înmormîntarea generosului bărbat, cunoscut și ca ziarist excelent, colaborator la „Le Figaro”, se va face pe speșele statului.

„Transilvania”. A spărut nrul 6 din organul Astrei, cu următorul sumar: Milleniul; Internetele noastre școlare, de Dr. P. Șpan; Despre Ardeal și bogățiile lui, conferință de Silvestru Moldovan; Continuitatea Românilor în Bănatul-Timișan, de B. P. Hașdău; Știință, literatură și artă: „Biblioteca pentru toți”, recensiuine de Dr. E. Dăianu; Premiile Academiei; etc. Astra; Partea oficială.

Alegere de notar. Din comuna Porcești, de lângă Sibiul, ni-se scriu următoarele: Marți, în 9 Iunie st. n., la 4 ore p. m., s-a servit alegerea de notar comunal. Membrii reprezentanței comunale s-au prezentat cu toții la alegere și dintre ceilalți candidați a fost ales cu aclamațiune domnul Nicolae Fleșchin. Dorim cu toții isbândă deplină dlui Fleșchin, în funcția în care a fost pus și o realizare deplină a doririlor d-sale față de înaintarea comunei Porcești. Un Român.

Internatul Vanean de fete din Blaj. Doamna directoare a internatului de fete din Blaj, A. Solomon, ne trimite programul examenelor dela școale de fete de acolo, care este următorul: Sămbătă 20 Iunie st. n. 3-4 examene din teoria muzicii. 4-6 examen l. franceză, conversațiunea germană și maghiară. Duminecă, 21 Iunie, 12-1 examen din economia casnică și grădinarit. Luni, 22 Iunie, 8-10 toate obiectele claselor I și II. 10-12 toate obiectele claselor III și VI. 3-6 toate obiectele claselor V și VI. Marți, 23 Iunie, cl. VII. 8-9 religiuina. 9-12 l. română, germană, maghiară și geografia. cl. VIII. 2-3 religiuina. 3-6 matematica, fizica, maghiara, istoria. Mercuri, 24 Iunie, 4-6 muzica vocală și instrumentală. Joi, 25 Iunie, 8 ore dim. sf. liturgie solemnă. — Cântările vor fi executate de corul elevilor din internat. — „Te Deum”, cetirea clasificărilor și împărțirea premiilor. — Expoziția lucrurilor de mână va fi deschisă Duminecă, 21 Iunie, dela orele 10-1 și afară de aceea în zilele de Luni, Marți și Mercuri dela orele 2-3 d. p. Blaj 5 Iunie 1896. G. Munteanu, director de studii.

Țarul și Altețele Lor regale române. Prin cererile diplomatice se observă foarte mult distincțiunea, ce s-a acordat la sărbătorile dela Moscova A.A. L.L. regale principelui și principesei României. La toate prânziurile de gală principesa Maria ședea totdeauna la dreapta Țarului, ear’ principele Ferdinand la stînga Țarinei. Numai pe urmă veniau Archiducele Eugen, nepotul Monarhului nostru, ducele de Connaught, fiul reginei Englierei, principele Ferdinand al Bulgariei și principele Henric, fratele împăratului Wilhelm al Germaniei.

Pentru nenorocii dela Moscova. Consiliul municipal din Paris a votat 10.000 de franci pentru cei nenorocii cu prilegiul catastrofei dela Moscova.

Hatzinger — distins. Între cele 120 persoane distinse cu diferite orduri și titluri din incidentul milleniului, se află și faimosul Hatzinger Sándor, directorul de tristă memorie a temniței din Seghedin.

Protest în contra desvîlării steagului bulgar. Cetim în „Pester L’oyt”, că din Sofia s-a trimis la adresa camerei comerciale din Budapesta o depeșă energică de protestare în contra desvîlării steagului bulgar la milleniu. Depeșă a fost iscălită de sute de cetățeni frunțați, în frunte cu poetul național Závaz, dar n’ar fi sosit la locul destinaat, căci guvernul bulgar ar fi ținut de cuvîntă a reține telegrama la biroul telegrafic.

— Dacă a sosit sau nu, nu importa. Adevărul e, că s’a protestat și încă într-un mod energic, ceea ce iubilanții nu vor ignora tocmai.

Cioară millenară. „F. P.” primește o scrisoare din Cetatea-debaltă, în care se spune, că proprietarii dela acolo Kőnczy Kálmán, cu prilegiul sărbătorii millenare a pus în loc de steag o cioară acățată pe o prăjină lungă.

Defraudare de trei milioane. Marele ambasador brazilian din Viena a înștiințat ieri poliția dela acolo, că ofițiantul vamal Cassado-Luica, după-ce a defraudat 3 milioane de franci, a fugit din Brasilia și s’a refugiat probabil în Europa.

Creșterea armatei din Bosnia. O telegramă din Viena anunță, că Maiestatea Sa s’a îndurat a încredința, ca să se înființeze

încă patru regimente de miliție pedestră în Bosnia și Hertegovina. Noile regimente vor fi compuse la toamna anului curent.

Bibliografie. Dl. Ioan Turcu, protonotar pensionat al cotelui Făgăraș, a scos în zilele aceste de sub tipar un volum de „Excursiuni pe munții Țerii Bărsei și ai Făgărașului, descrieri întregite cu schițe istorice despre castelele din țeara Făgărașului”. Volumul e de 13 coale octav, este tipărit la tipografia Murășanu în Brașov și costă 1 fl.

Posta redacțiunii.

Dlul Const. Ciontea în A. La institutul Otteleșanu se primesc și fetețe din Transilvania.

Mai nou.

Contra Milleniului.

Studentii Boemi, Bulgari, Croați Români, Ruteni, Sârbi și Sloveni dela universitatea din Graz, au lansat un protest contra milleniului.

Marșul lui Lueger.

În Lemberg s’a întemplat un mare conflict la 9 Iunie, când muzica cânta la promenadă. Publicul corea marșul lui Lueger, unii protestau, alții îl pretindeau. În urma mișcării ce s’a făcut, capela s’a retras fără se mai cânte.

Bibliografie.

La librăria „Institutului Tipografic” din Sibiul se află următoarele cărți:

„Memorial”, Archiep. și Metropolitanul Andrei baron de Șaguna, de Nicolae Popea fl. 1.30
„Doina”, conf. ținută la ateneul din Bărlad, de Măndrescu —.28
„Critice” 1867—1892, de Maiorescu. Vol. I și II. 2 fl. — cr. 4.—
„Poveștile Bănatului”, de Căntana —.30
„Literatura popor. română”, de Gaster 2.50
„Introducere în Cărțile Testamentului vechi și nou”, de Dr. Iuliu Olariu 2.50
„Cergitorul”, dramă în 2 acte de Livescu —.50
„Studii Critice”, de Ghera. Vol. I și II. 2 fl. 20 cr. 4.—
„Higiiena română”, de Dr. Leo Murășanu 1.—
„Izvoade”, de Demetrescu 4.—
„Trandafiri și vioarele”, de Pop-Reteganul —.60
„Din Moldova”, schițe de Kotzebue 1.—
„Floarea din Firenze”, de Livescu —.50
„Istoria Românilor sub Mihail-Vodă-Viteazul”, de Nicolae Bălcescu 2.—
„Trăvnițe”, 10 piese Slovacesti Vol. I și II. 1 fl. 50 cr. 3.—
„Scrierile părinților apostolești”, de Dr. Iuliu Olariu —.70
„Merinde dela școală”, de Popa —.60
„Despre influența împregiurării”, de Panaite Zosin —.50
„Memorii din timpul războiului”, de Georgescu —.88
„Pui de lei”, poesii eroice, de Nenițescu 1.—
ediție de gală 2.—
„Lecții”, de Macedonski 2.—
„Copii de pe natură”, de Negruzzi 1.50

La comanda dela afară se se adaugă pentru porto postal todeauna încă 5 cr., ear’ pentru expediție recomandată 2) cr. v. a. Pentru siguranța expediției recomandăm modalitatea din urmă.

Călimdarul siloi.

12 Iunie n. 1896

Italian: S. Apost. Ermin.
Gregorian: Ioan faț.
Soarele: răsare 4.05, apune 7.55 m.

Buletin meteorologic.

Sibiul, 10 Iunie n. 8 ore dimineța.

Presiunea atmosf. în mm. (Mediul lunar 726.5)	Temperatura după Celsius	Maximul și minimul de temperatură	Direcția vîntului
Observată	Diferența din presiu		
729.1	—1.5	+17.2 — 27.2 + 14.9	80

Stațiunile	Presiune atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul direcția	vîntul
Budapesta	759	— 17.6	NV	1
Sătmăr	761	— 19.3	SV	1
Cluj	760	15.5	—	—
Șova	760	7.4	SV	1
Arad	760	19.2	V	4
Părviova	760	18.4	NV	1

Din țeară 9 Iunie n. 7 ore dimineța.

Stațiunile	Presiune atmosf. în mm.	Temperatura după Celsius	Vîntul direcția	vîntul
Budapesta	759	— 17.6	NV	1
Sătmăr	761	— 19.3	SV	1
Cluj	760	15.5	—	—
Șova	760	7.4	SV	1
Arad	760	19.2	V	4
Părviova	760	18.4	NV	1

Bursa de mărfuri din Budapesta dela 9 Iunie n. 1896.

Sămînje	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.
dela	până	dela	până	
Grâu				
Băntănesc nou	77	6.75	6.85	78 6.90 6.95
Grâu dela Tisa	77	6.80	6.90	78 6.85 7.
Grâu „Pesta”	77	6.75	6.85	78 6.80 6.95
Grâu de Alba-Reg.	77	6.75	6.85	78 6.80 6.95
„Bacica”	77	6.85	6.95	78 6.90 7.05
Grâu ung. de Nord.	77	—	—	78 — —
Sămînje vechi ori noue	Sotul	Calitatea per hect.	Prețul per 100 chilogr.	
		dela	până	
Săcară		70—72	6.85 6.40	
Orz	de nutreț de vinare de bere	60—62 62—64 64—68	4.40 4.40 —	4.70
Orz	bănat de altăsoi	39—41	6.10 6.40	
Cucuruz (porumb)		76	4.10 4.15	
Meiu Hrișcă		—	5.25 5.50	
Grâu	Sept.-Oct. Mart.-Apr.	6.76	6.78	
Cucuruz	Maiu.-Iun. Iulie-Aug.	4.09 4.13	4.11 4.15	
Orz	Mart.-Apr. Oct.	5.48	5.50	
Produse diverse	Sotul	Ouzuri		
	dela	până		
Jâm. de trif.	Lucernă ungurească	37.— 35.—		
„	roșie	28.— 30.—		
Oleu de rap.	refinat	— —		
Uns. de porc	dela Pesta	49.50 50.—		
„	dela țeară	— —		
Slănină	avîntată	52.— 54.—		
„	afumată	— —		
„	—	12.76 18.25		
Frane	—	15.50 16.—		
Licitar	slavon, nou băntănesc brută	14.— 14.50		
Miere	galbină străcurată de Rosenau	— —		
Ceară	—	— —		
Spirit	Bani	Marți		
Brut, pentru rafinare		14.75 15.—		
Rafinat, pentru comerțianți mari		52.— 52.50		
Brut,		49.75 50.25		

Cursul ploții din Sibiul.

Din 11 Iunie n. 1896.

Hartie-monetă română	Cump.	9.47	vînd. 9.50
Lire turcești	10.60	10.72	
Imperiali	9.60	9.70	
Galbeni	5.60	5.65	
Napoleon-d’ori	9.50	9.55	
„ (rusești)	9.47	9.52	

Bursa de Budapesta.

Din 9 Iunie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%	122.50
„ „ 4%	95.75
„ „ val. cor. 4%	121.75
Imprumutul căilor ferate ung.	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	123.—
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	104.—
Bonuri rurale ung.	97.—
„ croate-slavone	97.—
Obligațiunile desp. regalilor	100.10
Imprumut cu premiu ung.	152.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	139.50
Renta de hârtie austriacă	100.50
„ de argint austriacă	100.75
„ de aur austriacă	120.25
Losurile austriace din 1860	—
Acțiunile băncii austro-ungare	1015.—
„ de credit ung.	—
„ de credit austr.	—
Scrieri financiare ale institutului de credit și economii „Albina”	100.75
Argintul	101.—
Galbeni împărătești	5.64
Napoleon-d’ori	9.52
Mărci 100 imp. germane	58.80
London 10 Livres sterlingi	120.10

Bursa de Viena.

Din 9 Iunie n. 1896.

Renta de aur ung. 6%	122.65
„ „ 4%	95.80
„ „ val. cor. 4%	121.70
Imprumutul căilor ferate ung.	123.10
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	121.70
Amortisarea datoriei căilor ferate de Ost ung. (2-a emisiune)	101.25
Bonuri rurale ung.	97.14
„ croate-slavone	97.14
Imprumut cu premiu ung.	153.—
Losuri pentru regularea Tisei și Seghedin	142.—
Renta de hârtie austriacă	

Mostre fermeătoare pentru mușterii privați gratis și franco. Cărți mari de mostre, precum până acum nu s'au mai aflat, pentru croitori nefrancate.

Materii pentru costumuri.

Peruvien și Dosking pentru clerul înalt, materii prescrise pentru uniforme de oficanți c. r., apoi pentru veterani, pompieri, gimnastici, livree, pânză pentru biliard și mese de joc, pentru îmbrăcarea trăsurilor. Cel mai mare deposit de îmbrăcăminte carintiene și tiroleze pentru domni și dame cu prețuri originale de fabrică în varietate, precum nu se poate oferi nici sub o concurență de douăzeci de ori mai mare. Cea mai mare varietate în basmele de dame fine și durabile și cele mai moderne culori. Materii de spălat, pleduri de oscuri dela fl. 4.— până fl. 14.—, apoi și

cele trebuincioase croitorilor (precum: căptușeală de mâneci, botoni, ace, ață etc.), lucruri demne de preț, oneste, durabile și postavuri de lână, recomandă [653] 21—24

Joh. Stikarofsky,

Brünn (Centrale der öster. Tuchindustrie).

Cel mai mare deposit de postavuri de fabrică.

Se expediază numai cu rambursă.

Pentru Orăștie în comitatul Hunedoarei am de reprezentant pe domnul Aladár de Szatmáry și rog pe p. t. mușterii mei a se adresa la acesta în cas că au lipsă de marfă de a mea.

Însemnat câștig lateral

Își pot face persoane chipeșe și destoinice din ori-și-ce pătură socială, cari vor a fi ocupate în orele libere. [1400] 2—5

Off. unt. N. S. 316 beförd. G. L. Daube & Co., Frankfurt a. M.

Banca generală de asigurare

„TRANSILVANIA“

ÎN SIBIU.

fundată în anul 1868 [803] 28—

asigurează prelungă condițiile cele mai favorabile:

- în contra pericolului de foc și exploziune clădiri de ori-ce fel, mărfuri, produse de câmp, mobilii etc.
- pe viața omului în toate combinațiunile, precum: asigurări de capitale pe cazul morții și pentru termine fixate, de zestre și de rente.

Dela fundarea institutului se plătită:

Despăgubiri pentru daune cauzate prin foc	Sume asigurate pe viață
în a. 1869—1892 fl. 954,106.—	în a. 1870—1892 fl. 754,999.32
în a. 1893 „ 34,925.85	în a. 1893 „ 53,119.28
în a. 1894 „ 56,333.20	în a. 1894 „ 59,659.—
în a. 1895 „ 50,463.35	în a. 1895 „ 66,862.11
Suma fl. 1,095,828.40	Suma fl. 934,639.71

2,030.468 fl. 11 cr.

Conform bilanțului pentru 1895 fondurile de rezervă și garanție se ucră la **960.343 fl. 42 cr.**

Prospecte și formulare se dau gratis.

Deslășiri se dau și oferte de asigurări se primesc prin Direcțiune în Sibiu, (Strada Căminului Nr. 5, casa proprie), sau prin Agenturile generale și principale în Brașov (H. Hermann), Cluj și Arad, precum și prin Agenturile speciale în locurile mai însemnate.

Regeneratorul de păr al lui Adler

(recunoscut prin multe scrisori de mulțumită).

Cel mai bun, mai sigur și mai puțin dăunoz mijloc pentru regenerarea culorii de păr, care redă în timpul cel mai scurt culoarea adevărată a părului și nu murdărește la folosire nici albiturile de pat nici basa părului, promovează însă creșterea părului și curăță de mătreață. Prețul de o sticlă împreună cu instrucțiunea despre folosință costă numai 1 fl. 50 cr.

Crema de mâni și obraz

cel mai bun și mai nestrictăcios mijloc în contra sgrăbunțelor, petelor, spuziturilor, a înroșirii teintului și pentru conservarea finetii, un mijloc cu mult mai bun ca cele cunoscute de până acum. O cutie 50 cr. sau 70 cr.

Lapte spermacet

în contra aspririi, înroșirii și pentru conservarea mânilor și conservarea finetii și culorii lor albe, earăși fără nici o teamă și daună. Per flacon 1 fl.

Ajutor și sănătate

afară cei-ce sufer de catar ori influență și dureri de laringe, prin folosirea mult recunoscutului

Mijloc de mirosit din Bănat.

Prețul per flacon împreună cu instrucțiune pentru folosință 30 cr.

Antibibin,

cel mai sigur remediu în contra beției. Acest mijloc e demult probat, precum dovedesc multe scrisori de mulțumita, din partea unor persoane, cari au fost îndatinate de mulți ani cu folosirea de spirituoase și n'au putut fi mântuite de aceste patimi, numai prin acest mijloc. Prețul de un flacon împreună cu instrucțiunea fl. 1.50.

Specialitățile de sus sunt a se procura dela

Lud. Jul. Adler, farmacist,

Farmacia la „Sf. Treime“ în Bocșa-germăna (Nemet-Bogán) nr. 64, Ungaria-de-Sud. Comandele prin postă se efectuează prompt pentru trimiterea paralelor sau cu rambursă. Emballajul se socotește în prețul însuși.

Pentru „Institut Tipografic“ T. Liviu Albini sub sechestra: V. H. Dressnandt.

Concurs.

Pentru ocuparea postului de cas-sar la institutul de credit și de economii „Lipovana“ în Lipova.

Salarul anual este: 400 fl. v. a., ear' dovedind activitate și zel în oficiu, li-se pune în prospect remunerațiune anuală ulterioară, cât și ridicarea salariului din timp în timp.

Cassarul va fi îndatorat a depune, ca cautiune în număr, ori hârtii de valoare, ori în realitate, o sumă îndoit de mare, de cum fi este salariul.

Confirmarea alesului poate urma numai după un an de serviciu.

Dela recurenți se recere se posedă în scris și în vorbire limbile: română, maghiară și germană, recurenții, cari vor dovedi că au făcut praxă la vre-un institut de bancă, vor fi preferiți.

Recursele ajustate cu documentele ce le posed recurenții se se trimită la adresa subsemnatei direcțiuni.

Terminul concursului se fixează până la 23 Iunie a. c.

Lipova, 8 Iunie a. c.

[1576] 3—3 Direcțiunea.

De vânzare.

În Sibiu, strada Gropii (Grabengasse) nr. 17, se află de vânzare un loc, în mărime de 51 stângini pătrați.

Doritorii de a-l cumpăra se pot adresa la dl Nicolae Sladu în București, strada Plugari nr. 11, sau la Ioan Moga, Sibiu, strada Oenii nr. 25. [1588] 1—2

La „Institutul Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare

CARTEA DURERII

DE

EMIL BOUGAUD.

TRADUCERE DE

IACOB AFIN NICOLESCU.

Editor: Dr. E. DĂIANU.

Prețul 70 cr. (cu porto postal 73 cr.)

Această carte a fost recomandată de către Exc. Sa Metropolitul Victor Mihály de Apșa printr'un circular special.

Două cărți folositoare

pentru țeranul român

au apărut tocmai și se află de vânzare în librăria „Institutului Tipografic“, Sibiu, strada Poplăcii 15:

INDREPTAR PRACTIC

ÎN

ECONOMIA RURALĂ

compus de

celi 12 preoți întemnițați în Cluj.

Prețul 1 fl. v. a.

COMASĂRIILE

de

Elia Dopp.

Prețul 40 cr. v. a.

Pentru porto postal câte 5 cr. mai mult.

La „Institutul Tipografic“ se află de vânzare opul premiat și publicat de „Asociațiunea transilvană pentru literatura română și cultura poporului român“

POVEȘTI DIN POPOR

adunate de

Ioan Pop-Retegeanu.

Acest op, care se extinde pe 216 pagine, cuprinzând cele mai frumoase povești și la urmă o însemnare a provincialismelor, costă numai 50 cr. plus 10 cr. porto.

La Institutul Tipografic, în Sibiu, se află de vânzare, cu prețul de 20 cr. broșura:

Die rechtliche Grundlage des Dualismus

Baza de drept a dualismului

de

Dr. N. D. cavalier de Preda.

Broșura aceasta, scrisă nemțește și apărută în Viena, este dedicată energicului

Dr. Carol Lueger.

Institut tipografic în Sibiu.

A eșit de sub tipar și se află de vânzare la Institutul Tipografic în Sibiu

MEMORIALUL

arhiepiscopului și metropolitului

Andrei baron de Șaguna

sau

luptele naționale-politice ale Românilor

1846—1873

de

NICOLAE POPEA,

archimandrit-vicar arhiepiscopesc.

Tomul I.

Prețul 1 fl. 30 cr.

Noutăți musicale.

La librăria „Institutului Tipografic“ în Sibiu se află de vânzare următoarele piese pentru voce și piano.

	Cor. Fl.
Alexandrescu Ernest I. „Ai plâns și tu vre-odată?“ romanță pentru voce și piano	1.—
„Nu înțeleg“	1.—
„Pictorial“	1.—
„Un fir electric“	1.50
Belortu D. C. „L'Affection“, polca franceză pentru piano	1.—
„De Braila la Gènes“, galop pentru piano	1.—
Burlan Ioan D. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Bucureștenilor“, pentru voce și piano	1.—
„Didi“, polca mazărească pentru piano	1.50
Cristide Dimitrie St. „Isorul“, romanță pentru voce și piano	1.—
„Liniște“, vals pentru piano	2.—
Cirillo Alphonse „Am plâns“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Singurătatea“, romanță pentru voce și piano	1.50
„Clare“, polca pentru piano	1.—
Decker Carol „Institutele Unite“, vals pentru piano	2.—
Dimitrescu Const. „Sărba Bucureștenilor“, pentru piano	1.—
„Sărba Mirilor“, pentru piano	1.—
Fotino Gh. „Iubileul Marș“, pentru piano	1.50
„Surorile Hora“, pentru piano	1.—
Ionescu G. „Elisa“, polca franceză pentru piano	1.—
„Zăpui“, polca mazărească pentru piano	1.50
Kneisel Anton „Souvenir de Zurich“, polca mazărească	1.—
Lutz Mayer „Pas de quatre original“	1.—
Margaritescu Michel „Gavotte dela Princesse Marie“	1.50
Mironescu Mathilde „Les beaux yeux“, valse pentru piano	2.—
Moinaru Costache „Terăncuța“, cântec popular pentru voce și piano	1.—
Nițescu P. G. „Hora intrării“, pentru piano	1.50
Ochialbi G. N. „Hora Margareta“, pentru piano	—50
„Hora țărănească“, pentru piano	—50
„Hora ovrăușă“, pentru piano	—50
„Hora nebună“, pentru piano	—50
„De te-ar prinde neica 'n crâng“	—50
„Hora Ochialbi“, pentru piano	—50
„Hora nopții“, pentru piano	—50
„Sărba oțenească“, pentru piano	—50
„Hai Cristei“, pentru piano	—50
„Hora luncii“, pentru piano	—50
„Hora Floreasca“, pentru piano	—50
„Hora Zuralia“, pentru piano	—50
„Ca la ușa cortului“, țigănească pentru piano	—50
„Hora Aurora“, pentru piano	—50
„Hora ocheșica“, pentru piano	—50
„Hora frunza“, pentru piano	—50
„Flori în vale“, polca mazărească pentru piano	1.—
Oppelt W. „Toujours avec argent“, polca franceză pentru piano	1.—
Paulmann Sigismund „La blonde“, polca mazărească pentru piano	1.—
„Turda“, marș patriotic	1.—
„Hora Reginei“	—50
Paulmann Sigismund „Sărba păpușelor“	—50
„Marș turcesc“	—50
„Pune talpa la pământ“, brău pentru voce și piano	—50
Polyso-Micșnești N. „La belle Alexandrine“, mazăre de salon	1.50
Rădulescu Eleutheriu „Souvenir de Focșani“, polca mazărească	1.—
Schedi Mihail „Pensées de Printemps“, Morceau de salon	1.50
Schlichting S. „Kreutz-Polca“, original	1.25
Simionescu Ioan R. „Doima Jiului“, pentru voce și piano	1.50
Spireșcu Oscar „E greu să uiți“, romanță pentru voce și piano	1.50
Trifu Gh. „Te iubesc“, romanță pentru voce și piano	1.—
Vasilu N. „Cecilia“, vals pentru piano	2.—
Zika Anton „Pe aripile amorului“, vals pentru piano	2.—

Noutăți apărute în urmă.

Burlan I. D. „En Vogue Quadrille“	1.50
„Nunta de argint“, marș	1.—
Capșa M. „Intermezzo“, pentru piano	1.—
Cirillo Ant. „Les fleurs de Mai“, valse	2.—
Dimitrescu C. „Sărba oficerilor“	1.—
Ivanovici „La fille du Marin“, valse	2.—
Kaps C. „Daisy Bell“, valse (All Right)	1.50
Lewthian „Veneția“, vals	1.50
Pursch O. „Nunta de argint“, vals	2.—

„Veselia română“,

colecțiune de piese alese, pentru voce și piano.

Nr. 1. Raynald L. „Vinul de Cotnari“, vals cânt. cu cuvinte rom. și fran.	1.—
2. Sayers Henry L. „Tararabum-der-6“, cânt. cu cuvinte românești și francezești	1.—
3. Filloeanu Al. „Imnul școlarului“, pentru 3 voci și piano	1.—
4. Alexandrescu Er. „Nu înțeleg“, romanță	1.—
5. Moniuszko „Cosacul“, cântec polonez, cu cuvinte române	1.—
6. Vargă F. „Mustăți“, polca cu cuvinte române și franceze	1.50
7. Muresianu A. „Deșteaptă-te Române“, cântec patriotic	1.—
8. Dorianu I. „Liliacul alb“, cu cuvinte române și franceze	1.50
9. „E ah! iubirea“, cantonetă pentru voce și piano	1.50
10. Denza L. „Ochi albaștri“, cu cuvinte române și italiene	1.50
11. Cuna L. „O dragă Margareta“, cuvinte de I. Dorianu	1.—

Noutăți apărute în urmă.

Volstedt „Lustige Brüder“ (Frații veseli), vals	1.—
Voreas D. D. „In fênul de curând coșit“, romanță	1.—
Wagner F. „Vulturul“, marș (Unter Doppel Adler)	1.—
Wiest Louis „Privighetoarea de peste Olt“, potpourri național Nr. 1/2 a	2.—
Nr. 12. Zeller „Nu fi supărat“, Sei nicht böse, cuvinte de Dorianu	1.—
„Visul“ (Le rêve), romanță, cuvinte de Dorianu	1.50
13. Gozlan „Cât te-am iubit“, romanță	1.—
14. Dumitriu „All Right“, cuvinte române și franceze	1.—
15. Dumitriu „Sărba lui Zdrelea“, cu cuvinte	1.—
16. Dumitriu „La tine copilă dragă“, romanță	1.—
17. Dorianu	1.—

Pentru tipar responsabil Iosif Marshall